

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 85 0 P 053741 18 Rev
Banjaluka, 18.10.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci u vijeću sastavljenom od sudija: Darka Osmića, kao predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Tanje Bundalo, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.T. iz D., koga zastupa punomoćnik B.R., advokat iz BL, protiv tužene Željeznice RS AD D., koga zastupa punomoćnik M.D., advokat iz BL, radi isplate razlike neto plate, vrijednost predmeta spora 212.474,81 KM, odlučujući o revizijama stranaka izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Doboju broj: 85 0 P 053741 17 Gž od 29.12.2017. godine, na sjednici održanoj dana 18.10.2018. godine donio je

PRESUDU

Revizija tužene se usvaja i obje nižestepene presude preinačavaju tako što se odbija zahtjev tužitelja da se obaveže tužena da mu na ime razlike neto plate - između iznosa koji bi primio po članu 6. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme broj: ... od 16.05.2006. godine i iznosa koji mu je stvarno isplaćen - isplati:

- iznos od 3.092,28 KM za decembar 2006. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.01.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 2.223,33 KM za januar 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.02.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 5.053,59 KM za februar 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.03.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 3.022,71 KM za mart 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 2.518,57 KM za april 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.05.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 2.839,59 KM za maj 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.06.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 2.913,03 KM za juni 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.07.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 845,56 KM za juli 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.08.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 2.183,39 KM za avgust 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.09.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 2.227,02 KM za septembar 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.10.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 3.000,22 KM za oktobar 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.11.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 3.000,22 KM za novembar 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.12.2007. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 3.000,22 KM za decembar 2007. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.01.2008. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 3.000,22 KM za januar 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.02.2008. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 3.000,22 KM za februar 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.03.2008. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 3.000,22 KM za mart 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2008. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 1.830,28 KM za april 2008. godine sa zakonskom zateznom

kamatom počev od 11.05.2008. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 2.230,28 KM za maj 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.06.2008. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 1.430,28 KM za juni 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.07.2008. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 3.721,94 KM za juli 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.08.2008. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.777,24 KM za avgust 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.09.2008. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.208,55 KM za septembar 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.10.2008. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.206,53 KM za oktobar 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.11.2008. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.208,55 KM za novembar 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.12.2008. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.498,46 KM za decembar 2008. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.01.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.777,31 KM za januar 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.02.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.775,40 KM za februar 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.03.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.775,40 KM za mart 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.775,40 KM za april 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.05.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.775,40 KM za maj 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.06.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.775,40 KM za juni 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.07.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 5.007,52 KM za juli 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.08.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 5.936,01 KM za avgust 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.09.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 5.936,01 KM za septembar 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.10.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 5.936,01 KM za oktobar 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.11.2009. godine - iznos od 5.936,01 KM za novembar 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.12.2009. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 5.936,01 KM za decembar 2009. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.01.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.804,51 KM za januar 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.02.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.829,68 KM za februar 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.03.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.829,68 KM za mart 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 5.990,29 KM za april 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.05.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 5.990,29 KM za maj 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.06.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 5.990,29 KM za juni 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.07.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.829,68 KM za juli 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.08.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.829,68 KM za avgust 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.09.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.829,68 KM za septembar 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.10.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.829,68 KM za oktobar 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.11.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 187,68 KM za novembar 2010. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.12.2010. godine, kao dana dospijeca pa do isplate - iznos od 4.829,68 KM za decembar 2010. godine sa

zakonskom zateznom kamatom počev od 11.01.2011. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 5.574,85 KM za januar 2011. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.02.2011. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 4.854,85 KM za februar 2011. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.03.2011. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 4.854,85 KM za mart 2011. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.04.2011. godine, kao dana dospijeća pa do isplate - iznos od 1.045,06 KM za period od 01. do 12. 04. 2011. godine sa zakonskom zateznom kamatom počev od 11.05.2011. godine, kao dana dospijeća pa do isplate;

te da se obaveže tužena da za tužitelja, pozivom na njegov matični broj .., na iznose razlike plate za period od 29.05.2006. godine do 12.04.2011. godine obračuna i uplati, u korist Budžeta RS, na žiro račun broj ..., kod ...banke, pripadajuće iznose doprinosa za zdravstveno osiguranje, za PIO, za zapošljavanje i za dječiju zaštitu, sa pozivom na vrstu prihoda ..., u iznosu od 116.266,22 KM, i porez na platu, sa pozivom na vrstu prihoda ..., u iznosu od 23.608,08 KM i da mu naknadi troškove parničnog postupka.

Revizija tužitelja se odbija.

Obavezuje se tužitelj da tuženoj, na ime troškova parničnog postupka, isplati iznos od 5.704,50 KM.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Doboju broj: 85 0 P 053741 15 P od 13.10.2017. godine usvojen je tužbeni zahtjev tužitelja i obavezana tužena da mu na ime razlike plate (između iznosa koji bi primio po članu 6. Ugovora o radu na neodređeno vrijeme broj: ... od 16.05.2006. godine i iznosa koji mu je stvarno isplaćen), za period od decembra 2006. do 11.4.2011.godine isplati ukupan iznos od 212.474,81 KM, sa pripadajućom zateznom kamatom obračunatom za svaki pojedinačni mjesečni iznos (bliže navedeni u izreci prvostepene presude i u izreci ove presude) od dana dospjeća do isplate i da na te iznose za tužitelja, za period od 29.05.2006. godine do 12.04.2011. godine, obračuna i uplati, u korist Budžeta RS, pripadajuće iznose doprinosa za zdravstveno osiguranje, za PIO, za zapošljavanje i za dječiju zaštitu, u ukupnom iznosu od 116.266,22 KM, i na ime poreza na platu, iznos od 23.608,08 KM.

Stavom drugim iste presude odbijen je zahtjev tužitelja da se obaveže tužena da mu, po istom osnovu, na ime razlike plate, isplati odgovarajuće mjesečne novčane iznose, za period od 12.4. do oktobra mjeseca 2011. godine, sa pripadajućom zateznom kamatom (sve bliže navedeno u izreci prvostepene presude) i da na te iznose i za isti period, u korist tužitelja uplati odgovarajuće doprinose i porez na platu (takođe bliže nabrojano u izreci te presude).

Istom presudom obavezana je tužena da tužitelju isplati troškove parničnog postupka u iznosu od 5.249,24 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 13.10.2017. godine, kao dana presuđenja do isplate.

Presudom Okružnog suda u Doboju broj: 85 0 P 053741 17 Gž od 29.12.2017. godine, žalbe stranaka su odbijene i prvostepena presuda potvrđena.

Blagovremenom revizijom drugostepenu odluku, u odbijajućem dijelu, pobija tužitelj zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se obe nižestepene presude preinače u odbijajućem dijelu, tako da se tužbenom zahtjevu udovolji u cjelini, uz naknadu troškova sastava žalbe i revizije.

Protiv drugostepene odluke, njenog usvajajućeg dijela, reviziju je izjavila i tužena, zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji, pobijana presuda ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da se ukinu obje nižestepene presude i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na reviziju tužene, tužitelj pobija njene navode i predlaže da se revizija tuženog odbije kao neosnovana.

Tužena nije odgovorila na reviziju tužitelja

Revizija tužene jeste osnovana, a revizija tužitelja nije.

Nakon što je ranijim pravosnažnim presudama iz ovog postupka odbijen zahtjev tužitelja da se utvrdi da je nezakonita odluka tužene na osnovu koje je tužitelj razriješen dužnosti generalnog direktora i odluka kojom je odbijen njegov prigovor izjavljen protiv te odluke o razrješenju, kao i zahtjev da se obaveže tužena da mu isplati iznos od 200.534,88 KM, sa pripadajućom zateznom kamatom, na ime jednokratne naknade od 48 plata, zbog prijevremenog raskida Menadžerskog ugovora, te djelimično usvojen protivtužbeni zahtjev i utvrđeno da je ništav predmetni Menadžerski ugovor broj: ... od 16.9.2005. godine u članu 10. stav 1., 2. i 3, zaključen između tužitelja i tužene – predmet spora u ovoj fazi postupka je zahtjev tužitelja da se obaveže tužena da mu na ime razlike između plate koja bi mu pripadala po zaključenom Menadžerskom ugovoru i plate koju je primio, za period od decembra 2006. godine do 11.4.2011. godine i za period od 12.4.2011. do oktobra 2011. godine, isplati odgovarajuće novčane iznose, sa pripadajućom zateznom kamatom, uz uplatu svih doprinosa i poreza, kao i troškova postupka (svi iznosi bliže navedeni u izreci ove, kao i prvostepene presude).

Na osnovu rezultata dokaznog postupka i nespornih navoda parničnih stranaka, utvrđeno je da je tužitelj Odlukom tužene broj: ... od 12.4.2005. godine imenovan za generalnog direktora tužene, na period od 6 godina, uz mogućnost ponovnog izbora, nakon čega je istog dana zaključen i ugovor o radu između Nadzornog odbora tuženog i tužitelja, čijim članom 6. je regulisano da će se plata odrediti posebnim menadžerskim ugovorom i da će se ona obračunavati od 11.4.2005. godine. Zatim su parnične stranke zaključile Menadžerski ugovor broj: ... od 16.9.2005. godine, na šest godina, za vrijeme na koje je generalni direktor imenovan (član 8.), a članom 5. stav 1. je određena osnovna plata u iznosu od 1.500,00 KM, dok su stavom 2. i stavom 3. ovog člana predviđena određena uvećanja, zasnovana na rezultatima poslovanja tužene i ukupnom penzijskom stažu tužitelja.

Odlukom Nadzornog odbora tužene broj: ... od 10.5.2006. godine tužitelj je na zahtjev predsjednika Vlade RS od 13.4.2006. godine, razriješen dužnosti generalnog direktora tužene, sa danom 15.5.2006. godine, protiv koje je tužitelj izjavio prigovor koji je odbijen Odlukom broj: ... od 27.6.2006. godine, uz obrazloženje da je razrješenje zasnovano na odredbi člana 43. Zakona o javnim preduzećima (koja govori o razlozima razrješenja člana uprave i nadzornog odbora po skraćenom postupku), zbog lošeg vođenja poslovne politike, što je imalo za posljedicu neispunjenje obaveza u skladu sa zakonom, i zbog izvršenja protivpravnih radnji i djela kojima je prouzrokovana materijalna šteta Preduzeću. Tužitelj je u ovom postupku tražio utvrđenje da su naprijed navedene odluke tužene nezakonite, ali je takav njegov zahtjev, kako je naprijed rečeno, pravosnažno odbijen.

Zatim je tužena sa tužiteljem, dana 16.05.2006. godine, zaključila Ugovor o radu na neodređeno vrijeme broj: ..., kojim je ugovoreno da će tužitelj obavljati poslove savjetnika za pravne poslove u poslovima za razvoj i investicije i da će ostvarivati platu i druga prava u skladu sa naprijed navedenim i opisanim Menadžerskim ugovorom od 16.09.2005. godine, za vrijeme na koje je taj ugovor zaključen.

Prema priloženim materijalnim dokazima, tužitelj je bio na bolovanju u periodu od 03.01.2007. do 17.06.2007. godine, te od 07.08.2007. do 30.09.2008. godine.

Rješenjem broj: ... od 22.6.2007. godine tužitelj je bio suspendovan sa posla zbog pokretanja krivičnog postupka, za djelo učinjeno na poslu i određivanja jednomjesečnog pritvora, počev od 18.6.2007. godine. To rješenje o suspenziji je kasnijim rješenjem broj: od 16.8.2007. godine stavljeno van snage sa danom 07.8.2008. godine i tužitelju naloženo da se javi na posao najkasnije 10.8.2007. godine. Novim rješenjem broj: ... od 14.07.2008. godine, tužitelj je ponovo suspendovan sa posla, zbog pokretanja krivičnog postupka, sa danom 15.7.2008. godine do okončanja krivičnog postupka, za koje vrijeme je trebao primati naknadu plate u visini 50% prosječne plate koju je ostvario u poslednjih šest mjeseci. Nema dokaza da je ova suspenzija ikada ukinuta, a krivični postupak je okončan osuđujućom presudom Okružnog suda u Banjaluci, Posebno odjeljenje za organizovani i najteže oblike privrednog kriminala, broj: 011-0-K-08-000-007-p od 1.7.2010. godine, koja je postala pravosnažna 28.4.2011. godine.

Nije sporno da je tužitelju radni odnos kod tužene, prestao u oktobru mjesecu 2011. godine (kako i sam priznaje prilikom saslušanja u svojstvu parnične stranke), stupanjem na izdržavanje kazne zatvora u trajanju od jedne godine i deset mjeseci, izrečene u krivičnom postupku koji je okončan naprijed navedenom pravosnažnom presudom, kojom je tužitelj oglašen krivim što je u vremenskom periodu od 12.3.2004. do 11.5.2006. godine (upravo do razrješenja sa dužnosti generalnog direktora, koje razrješenje je izvršeno 10.5.2006. godine), kao službeno lice, iskoristio svoj položaj ne vršeći službenu dužnost, pokušao da drugom pribavi protivpravnu imovinsku korist u iznosu koji prelazi 50.000,00 KM, te što je u svojstvu generalnog direktora tužene, kao službeno lice, svjesnim kršenjem zakona i drugih propisa očigledno nesavjesno postupao u vršenju službe iako je bio svjestan da uslijed toga može nastupiti veća imovinska šteta pa je takva šteta i nastupila u iznosu koji prelazi 50.000,00 KM, čime je počinio krivično djelo – zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja u pokušaju, iz člana 347. stav 4. u vezi sa stavom 3. Krivičnog zakona Republike Srpske, u vezi sa članom 20. istog zakona i krivično djelo – nesavjestan rad u službi iz člana 344. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske.

Tužena je tužitelju (prema nalazu vještaka) u spornom periodu isplaćivala platu primjenjujući parametre iz Odluke o isplati plate broj: ... od 08.05.2007. godine (koja odluka se poziva na ugovor broj: od 16.09.2006. godine, koji nije prezentiran i čije postojanje tužitelj negira), koja propisuje osnovnu platu za tužitelja u visini od 1.500,00 KM koja će se uskladiti sa kretanjem plate zaposlenih u Preduzeću i na osnovu parametara sadržanih u naprijed navedenom rješenju o suspenziji od 14.07.2008. godine. Za to vrijeme tužena je tužitelju na ime plata isplatila iznos od 78.671,69 KM, za period od 01.12.2006. do 11.4.2011. godine, a za period od 11.4. do oktobra 2011. godine, iznos od 6.576,79, kako je utvrdio vještak ekonomske struke, a što nije sporno ni među parničnim strankama.

Nezadovoljan takvom isplatom tužitelj je pored raznih drugih zahtjeva, koji su (kako je naprijed rečeno) pravosnažno odbijeni, stavio i zahtjev da se obaveže tužena da mu isplati razliku plate (obračunate prema parametrima iz predmetnog Menadžerskog ugovora) za čitav sporni period, to jeste do odlaska na izdržavanje kazne, kada mu je po tom osnovu prestao radni odnos kod tužene.

Kod takvog stanja činjenica i sadržaja ranijih odluka donesenih u ovom postupku, nižestepeni sudovi su udovoljili zahtjevu za isplatu razlike plate za period od 01.12.2006. do

11.4.2011. godine, u ukupnom iznosu od 212.474,81 KM, sa pripadajućom zateznom kamatom, odgovarajućim doprinosima i porezom na tu razliku plate, jer da tužitelj, bez obzira na sve, ima pravo da mu se plata ili naknada plate (budući da dobar dio spornog perioda tužitelj nije faktički radio, nego je bio na bolovanju, u pritvoru ili pod suspenzijom) obračuna prema parametrima iz Menadžerskog ugovora, za vrijeme na koje je taj ugovor zaključen, jer da su stranke tako dogovorile Ugovorom o radu na neodređeno vrijeme, koji su zaključili dana 16.05.2006. godine, prilikom rasporeda tužitelja na poslove savjetnika za pravne poslove u poslovima za razvoj i investicije, koji je uslijedio nakon razrješenja sa funkcije generalnog direktora. Nasuprot tome, nižestepeni sudovi su odbili zahtjev za isplatu razlike plate za period od 12.4.2011. godine do oktobra mjeseca iste godine, jer da nakon isteka roka važenja Menadžerskog ugovora nema više osnova da se tužitelju isplaćuje plata prema parametrima sadržanim u njegovim odredbama.

Takve odluke nižestepenih sudova tužitelj pobija u dijelu kojim je njegov zahtjev odbijen, a tužena u dijelu kojim je zahtjevu tužitelja udovoljeno.

U dijelu – kojim je obavezana tužena da tužitelju na ime razlike plate, za period od 01.12.2006. do 19.10.2011. godine isplati odgovarajuće mjesečne novčane iznose, sa pripadajućom zateznom kamatom i da za tužitelja nadležnim fondovima uplati doprinose i porez na dosuđene razlike plate – nižestepene presude nisu pravilne.

Tužitelj je radio kod tužene, kao poslodavca. Pravo na rad je osnovno pravo iz radnog odnosa iz kojeg proističu sva druga prava po osnovu rada. Pravo na rad podrazumjeva dolazak na posao svakog radnog dana i obavljanje poslova i radnih zadataka na koje je radnik raspoređen, odnosno za koje poslove je zaključio ugovor o radu koji ima u vidu odredba člana 1. i 19. Zakona o radu („Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 38/00, 40/00, 47/02, 38/03 i 66/03 – u daljem tekstu: ZR) koji je bio na snazi u relevantnom periodu. Platu radnik prima za stvarno ostvareni rad u prethodnom mjesecu, u visini utvrđenoj ugovorom o radu, a naknadu plate ostvaruje po osnovu odobrenog odsustva, korištenja godišnjeg odmora, bolovanja i slično (član 86. do 88. ZR), ili na osnovu utvrđenog prava na rad, na odgovarajućim poslovima, koji nije ostvaren krivicom poslodavca, odnosno u slučaju kada se pravosnažnom presudom utvrdi da su nezakonite odluke poslodavca o prestanku radnog odnosa ili o razrješenju sa neke funkcije (član 117. ZR).

Tužitelj je kod tužene obavljao poslove generalnog direktora. Na tu funkciju je, kako je naprijed navedeno, imenovan na period od 6 godina. Njegova prava i obaveze, uključujući i obračun i visinu plate parnične stranke su regulisale Menadžerskim ugovorom koji je zaključen na isti period, od 6. godina, računajući od 11.4.2005. godine (dakle do 11.4.2011. godine, član 8. tog ugovora). Za vrijeme dok je obavljao funkciju generalnog direktora, tužitelju je isplaćivana plata po ovom Menadžerskom ugovoru, pa i nekoliko mjeseci nakon što je razrješen (10.5.2006. godine) te dužnosti. Poslije razrješenja sa dužnosti generalnog direktora tužitelju više nije pripadalo pravo na platu tog radnog mjesta, po osnovu obavljenog rada, jer on te poslove nije izvršavao. Odluke tuženog o njegovom razrješenju sa ove funkcije nisu u sudskom postupku, (na zahtjev tužitelja), utvrđene nezakonitim, pa nema ni po ovom osnovu (član 117. ZR) mjesta isplati naknade plate u visini primanja koja bi ostvario obavljajući funkciju generalnog direktora.

Zakonitim razrješenjem tužitelja sa funkcije generalnog direktora, zbog izvršenog krivičnog djela, po prirodi stvari, došlo je i do raskida Menadžerskog ugovora kojim su bila

regulisana prava i obaveze u vezi sa obavljanjem ove funkcije, kako je već obrazloženo ranijom djelimično ukidajućom odlukom ovog suda od 11.9.2014. godine.

Nakon razrješenja sa funkcije generalnog direktora tužena je tužitelja rasporedila na radno mjesto savjetnika za pravne poslove u poslovima za razvoj i investicije. Povodom takvog rasporeda zaključili su ugovor o radu dana 16.5.2006. godine, kojim je ugovoreno da će tužitelj ostvarivati platu i druga prava u skladu sa naprijed navedenim i opisanim Menadžerskim ugovorom od 16.9.2005. godine, za vrijeme na koje je taj ugovor zaključen. Međutim, kako je dejstvo tog Menadžerskog ugovora, kako je naprijed opisano, prestalo sa razrješenjem tužitelja sa radnog mjesta generalnog direktora i taj ugovor očigledno nije trajao do 11.4.2011. godine (kako je bilo predviđeno njegovom odredbom člana 8.), ni novi ugovor o radu, koji je tužitelj zaključio sa tuženom za drugo radno mjesto, nije (suprotno izraženom stavu u ranijoj, naprijed spomenutoj, odluci ovog suda) mogao pitanje plate za te druge poslove temeljiti na aktu (Menadžerskom ugovoru) koji više ne egzistira.

Zato je neosnovan zahtjev tužitelja da mu se obračuna i isplati razlika plate (u iznosu od 212.474,81 KM) kao da je obavljao poslove generalnog direktora za period od 01.12.2006. do 11.4.2011. godine. Ovo tim prije jer je sa dužnosti generalnog direktora i razrješen zbog učinjenog krivičnog djela koje je izvršio obavljajući tu funkciju, pa bi se takva isplata protivila i univerzalnom načelu pravičnosti i jednakosti – „ex aequo et bono“.

Pored toga, tužitelj nema pravo na traženu razliku plate i iz razloga što je rješenjem tužene od 14.7.2008. godine, temeljem odredbe člana 133. Zakona o radu – Prečišćeni tekst („Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 55/07), suspendovan sa posla, odnosno sa radnog mjesta savjetnika za pravne poslove u poslovima investicija i razvoja i to do okončanja krivičnog postupka (koji je okončan, kako je naprijed rečeno, osuđujućom krivičnom presudom koja je postala pravosnažna dana 28.4.2011. godine), a plata mu je tim rješenjem određena u iznosu od 50% prosječne plate koju je ostvarivao u poslednjih šest mjeseci.

Iz naprijed navedenih razloga, proizlazi da nema valjanog pravnog osnova po kojem bi tužena bila u obavezi da tužitelju isplati traženu razliku plate (a posljedično tome i uplati doprinose odgovarajućim fondovima i porez na tu razliku) za posao koji nije obavljao i da je do razrješenja tužitelja sa funkcije generalnog direktora (na kojoj plati tužitelj insistira) došlo na zakonit način, te da je tužitelj suspendovan i sa radnog mjesta na koje je kasnije raspoređen (nakon razrješenja sa funkcije generalnog direktora), slijedom čega je valjalo, temeljem odredbe člana 250. stav 1. Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP), nižestepene presude preinačiti i odbiti takav zahtjev tužitelja.

Dati razlozi, tim prije, opravdavaju odbijanje tužbenog zahtjeva u dijelu kojim se traži razlika plate (sa ostalim pripadajućim potraživanjima) za period od 12.4. do 19.10.2011. godine, zbog čega je revizija tužitelja odbijena, primjenom odredbe člana 248. ZPP.

O troškovima postupka odlučeno je na osnovu odredbe člana 397. stav 2. u vezi sa članom 386. stav 1. i članom 387. stav 1. ZPP.

S obzirom da je tužena u cjelini uspjela u sporu dosuđena joj je naknada troškova postupka prema opredjeljenom zahtjevu, a sastoji se od naknade na ime zastupanja po advokatu: za zastupanje na četiri ročišta na kojim je raspravljano o glavnoj stvari i za jedan obrazložen podnesak iznos od 2.680,00 KM; paušalna naknada od 25% u iznosu od 670,00 KM, te PDV 17% u iznosu od 569,50 KM, što daje iznos od 3.919,50 KM, sve obračunato prema odredbi

člana 2. Tar. br. 3, 9, i 12. i člana 6. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 68/05). Kada se tome dodaju troškovi vještačenja od 908,00 KM, te iznos od 438,75 KM utrošen za sastav žalbe i isto toliki iznos za sastav revizije, dobije se ukupan iznos od 5.704,50 KM koji je i dosuđen tuženoj po ovom osnovu.

Predsjednik vijeća
Darko Osmić

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić